

رازی و خوانندگان

■ اصفهان - آقای مجید البرزی - دانشجوی داروسازی

«ضمناً بعرض می‌رسانم که در حال حاضر مشغول تهیه یک سری مقالات بسیار جالب، خواندنی، ارزشمند و قابل استفاده هستم که بزودی برای شما ارسال خواهم کرد. در ضمن لازم میدانم که در اینجا انتقاد دوستانه و سازنده‌ای در جهت پربارتر شدن آن نشریه بنمایم و آن اینکه اکثر مقالاتی که در آن نشریه چاپ می‌شود بیش از حد مفصل و طولانی بوده و بیش از حد به صورت تخصصی با مطلب برخورد شده است. به نظر من چنین نشریه‌ای باید مطالب را چنانکه در کتب مرجع و

مدتی پس از قطع ارسال رایگان ماهنامه، تعداد نامه‌هایی که هر ماه به دستمان می‌رسید کاهش یافت، تا آنجا که گاهی احساس می‌کردیم نکند مشترکین رازی، از ما ناراضی هستند! اما پس از چندی که نامه‌های دوستان مجدداً به دفتر نشریه سرزیر شد، متوجه شدیم که زود قضاوت کرده‌ایم، به خصوص که این بار دوستانمان با دقتی ستودنی پیشنهادات و انتقادهای خود را به عنوان عضوی از یک خانواده بیان کرده‌اند. با ارج نهادن به این ارتباط صمیمانه و به امید آنکه در انجام رسالت مطبوعاتی خود موفق باشیم تعدادی از این نامه‌ها را مرور می‌کنیم:

فارماکوپه‌ها و کتب فارماکولوژی هست، بیان نکند. بلکه به صورتی ساده‌تر، با نثر شیواتر و جذاب‌تر و در یک کلام، نه تا این حد جدی و خشک مطلب را برساند. مسئله مهم‌تر آنکه انتخاب نوع مطلبی که باید در نشریه چاپ شود، از اهمیت بسزایی برخوردار است. بدین معنی که مطالب فرمالیته که در هر کتاب فارماکولوژی و یا کتب کتابخانه‌ای پیدا و قابل دسترسی هستند، نیازی به تکرار مجدد ندارند بلکه بهتر است مطالب بالینی، کلینیکی و مسائلی که همه ما و همکاران، بخصوص در داروخانه‌ها با آن برخورد داریم، به طبع برسد. مطالبی همچون تشخیص افتراقی بیماری‌ها، دارو درمانی در کودکان و افراد مسن، ابتکارات متنوع از قبیل جدول و مسابقه، مقالات خبری بصورت مختصر و مفید، اخبار جهان داروسازی، تبلیغات مفید و سازنده و از این قبیل به مراتب جذاب‌تر و سازنده‌تر از چاپ یک مقاله ۱۲-۱۰ صفحه‌ای فارماکولوژی و یا ایمونولوژی است که شاید عملاً ۲٪ از همکاران محترم هم عملاً هیچ برخوردی با آن نداشته باشند.»

□ همانطور که نوشته‌اید، منتظر دریافت مقالات شما و دیگر دوستانتان هستیم. ضمن تشکر از توجه شما به ماهنامه خودتان پیشنهادات شما را حتماً مورد بررسی قرار خواهیم داد.

■ تهران - دکتر منصور خرسند - داروساز

ضمن ارسال پاسخ‌های سئوالات مقاله نقش داروساز در تداخل‌های دارویی شهریور ۷۴، نوشته‌اند: «این ماهنامه نفیس به حق در پیشبرد سطح علمی جامعه پزشکی کشور نقش بسزایی دارد.»

شاید یکی از بهترین کارها در نیل به این هدف طرح چند سؤال در انتهای هر مقاله باشد که اخیراً مورد توجه بیشتر شما قرار گرفته است. لذا وظیفه خود می‌دانم که از زحمات شما کمال تشکر و قدردانی بنمایم و آرزوی صحت و سلامتی و توفیق روزافزون شما را از درگاه خداوند متعال خواستارم. دوستان، راهتان هموار و قدمهایتان ثابت و استوار باد.»

■ تهران - آقای رضا رمضان برزی - دانشجوی پزشکی

«نمی‌دانم اگر رازی نبود آن چند واحد درس "فارماکولوژی" می‌توانست تکافوی نیاز علمی ما را به شناسایی داروها بکند یا نه؟ هر ماه رازی پیام آور تازه‌های جهان پزشکی و دارویی برای ماست و امیدوارم همچنان به حیات علمی پرورش ادامه داده و هر شماره از شماره قبلی مفیدتر و جالبتر باشد...»

■ قم - آقای قرباغی - دانشجوی پزشکی

□ از اینکه "رازی" را منبع مطمئنی برای دستیابی به اطلاعات علمی و اجتماعی پزشکی دانسته‌اید خوشحالیم. به اطلاع شما می‌رسانیم که چاپ قوانینی که گروه پزشکی با آنها سرو کار دارند مدتی است که مورد توجه ماهنامه قرار گرفته است و در آینده نیز به توصیه شما عمل خواهد شد. اما در مورد مطالب و کشفیات جدید پزشکی و دارویی ذکر این نکته ضروری است که ارائه این نوع اطلاعات از وظایف ماهنامه ماست ولی گاهی روبرو شدن با واقعیت‌های جامعه پزشکی و دارویی کشور تا حدودی دست ما را

می‌بندد. در شرایطی که معرفی یک داروی جدید دنیا به منظور آشنایی عالمان و در حالی که امکان دسترسی به آن در کشور وجود ندارد، موجب تجویز آن دارو در تعدادی از نسخ، سرگردان شدن گروهی از بیماران و ... می‌گردد، آن هنگام آیا ما باید خود را مسئول عوارض نامطلوب پیامدهای چاپ چنین مطالبی بدانیم یا خیر؟ منتظر دریافت نظرات شما و دیگر همکاران در این زمینه هستیم.

■ فلاورجان - آقای غفور احمدی و نه‌ری

□ خواستار ارائه بحثهای تداخل داروها و تستهای آزمایشگاهی یا کاربرد داروها و مواد شیمیایی در علوم رادیولوژی و توجه بیشتر به رشته‌های پیراپزشکی شده‌اند. نظراتشان را در تحریریه ماهنامه مطرح می‌کنیم و از توجه‌شان به ماهنامه و خاطره‌ای که برایمان ارسال کرده‌اند متشکریم. در فرصت مناسب از این خاطره نیز استفاده خواهیم کرد.

■ ساری - امضاء محفوظ - دکتر داروساز

□ بعضی افراد، یا کاری که انجام می‌دهند آن چنان قابل تحسین است و آن چنان ارزشهای والای انسانی در آن نهفته است که بی‌اختیار انسان را و می‌دارد تا از جای برخیزد و برای ادای احترام برایشان درود بفرستد. گاهی قطره‌ای اشک نیز در چشمانت حلقه می‌زند. هر چه که بخواهی جملاتی را در تقدیر از آنها بنویسی کمتر موفق شوی و ...

باری، سال گذشته نامه‌ای در ماهنامه چاپ شد از یکی از دانشجویان عزیز که به علت عدم امکان پرداخت حق اشتراک، از جمع مشترکین

'رازی' خارج خواهند شد. در شماره آبان ماه شرح اقدام ستودنی یک دانشجوی دیگر و تقبل هزینه اشتراک یک ساله ایشان را خواندید، قبل از چاپ آن مقاله و در مهر ماه امسال نامه‌ای از جانب یک دکتر داروساز شهر ساری به دستمان رسید که هزینه ۵ جلد اشتراک دانشجویی را تقبل کرده‌اند. ضمن تشکر و تحسین خدمتی که به اشاعه علم در کشور نموده‌اند نامه‌شان را با هم مرور می‌کنیم:

حضور محترم جناب آقای دکتر محمد صدر و

خانواده محترم ماهنامه رازی

با عرض سلام و با تشکر از زحمات بی‌دریغ شما در صفحه رازی و خوانندگان، نامه همکارانی که جهت یاری رساندن به ادامه انتشار ماهنامه اعلام آمادگی نموده‌اند باعث بسی شادمانی و سرافرازی علاقه‌مندان به ماهنامه گردید. ولی نامه آن دانشجوی عزیزی که توانایی پرداخت آبونمان ماهنامه را نداشت، نامه‌ای بود که از دل برآمد و بر دل نشست...

من و مطمئناً تمامی همکاران که حاضر به هر نوع همکاری در زمینه انتشار این ماهنامه بوده‌اند، آمادگی همکاری در جهت رساندن این ماهنامه به تک تک افراد علاقه‌مند و تشنه علم و دانش را داریم. البته چون تعداد دانشجویانی که با مجله رازی مکاتبه داشته و یا اینکه به علت عدم پرداخت آبونمان (که حتماً به لحاظ مشکل مالی بوده) سبب قطع این ماهنامه شده را نمی‌دانم، لذا در حال حاضر جهت ۵ دانشجو مبلغ ۴۰۰۰۰ ریال تقدیم می‌نمایم. خواهشمندم در صورت ضرورت بیشتر این حقیر را مطلع فرمایید.»